

VOORLOPIG VERSLAG van de commissie van rapporteurs
voor het ontwerp-Bestrijdingsmiddelenwet.

De overweging van dit wetsontwerp in de afdelingen der Kamer heeft geleid tot het volgende.

Vele leden verklaarden zich te kunnen verenigen met de strekking van het onderwerpelijke voorstel. Na de in de Tweede Kamer gevoerde discussie hadden zij er overigens weinig behoefte aan, zich in de details van het ontwerp te verdiepen.

De hier aan het woord zijnde leden waren met de Regering van oordeel (zie memorie van toelichting tot dit wetsontwerp, blz. 5, rechterkolom), dat de bestaande regelingen m.b.t. de handel in en het gebruik van bestrijdingsmiddelen onvoldoende waarborgen bieden voor de deugdelijkheid van in de handel gebrachte bestrijdingsmiddelen en voor de bescherming van de volksgezondheid tegen de gevaren, welke deze middelen kunnen opleveren. Weliswaar meenden zij — zoals ook van verschillende zijden bij de discussie aan de overzijde van het Binnenhof (zie o.m. *Handelingen*, dezer zitting, blz. 3677, rechterkolom; blzz. 3681 e.v.; blzz. 3688 e.v.) tot uitdrukking was gebracht —, dat de consequenties van het gebruik van bestrijdingsmiddelen veel vérstrekkender kunnen zijn dan de nadelen, welke het onderhavige ontwerp poogt te bestrijden. De aan het woord zijn de leden achtten het intussen verheugend, dat de behandeling van dit ontwerp de gelegenheid biedt, op deze consequenties te wijzen en zich hierop te bezinnen, zij het, dat, gelijk gezegd, in het ontwerp zelf niet meer dan een beperkt aspect van de gehele problematiek op dit stuk aan de orde wordt gesteld.

Sommige leden hadden waardering voor het ontwerp, zoals dit thans luidt. Ook zij konden zich derhalve met de opzet en de inhoud daarvan verenigen. Het afwegen van de onderscheidene belangen is bij een materie als de onderhavige niet eenvoudig. Naar het oordeel dezer leden is men er in de voorgestelde regeling in geslaagd, de belangen van de volksgezondheid en die van landbouw harmonisch te doen samen gaan.

Stellig zullen er in de toekomst betere bestrijdingsmiddelen en toepassingsmethoden daarvan gevonden worden. Het ontwerp, dat, wet geworden, enigszins het karakter zal dragen van een zgn. kaderwet, biedt, als dus vervolgd en de aan het woord zijnde leden hun betoog, ruimte voor verdere ontwikkelingen te dezen. Intussen zullen — eventueel in de uit te vaardigen uitvoeringsbesluiten — de begrippen bestrijdingsmiddelen en meststoffen nader moeten worden gepreciseerd.

Mede in verband met het voren weergegevene verklaarden de aan het woord zijnde leden met bijzondere instemming te hebben kennis genomen van de mededelingen van de Regering bij het debat over dit ontwerp in de Tweede Kamer (*Handelingen*, blz. 3694, linkerkolom), inhoudende, dat een wetsontwerp inzake de luchtverontreiniging wordt voorbereid, dat de indiening van een wetsontwerp op de waterverontreiniging spoedig is te verwachten en dat de voorbereiding van een nieuwe Meststoffenwet is ter hand genomen.

Het gevaar van een evenwichtsverstoring in de gehele biosfeer: nl. in de lucht, in het water en op het land dient, aldus deze leden, steeds de aandacht te verkrijgen.

Wijders vroegen de hier aan het woord zijnde leden de aandacht voor de verontreiniging van het oppervlaktewater, ontstaan door het reinigen van verstuivers, sproeiers enz. met slotwater.

Enige leden beschouwden, evenals de vele leden eerder in dit verslag aan het woord, het onderhavige voorstel als een regeling ter zake van een beperkt onderdeel van een uitgebreide materie. Zij verklaarden zich niet tegen aanneming van het ontwerp te zullen verzetten. Zij wilden overigens niet nalaten erop te wijzen, dat ook naar hun mening de overheid nog te weinig inzicht toont in de grote waarde van het natuurlijke dynamische stelsel van evenwichten. De totstandkoming van een regeling, als thans wordt voorgesteld, zal, zo meenden zij, slechts als het ware een schrede zijn op de weg naar een hervinden van het natuurlijk evenwicht, voor zover die (ideale) toestand in een door mensen intensief bewoond land mogelijk is. Intussen zal, naar de mening van deze leden, een bestrijding van ziekten en plagen voorhands niet gemist kunnen worden. Zij deelden evenwel niet de „spuitwoede”, welke vele autoriteiten en landbouwers somtijds schijnt te bezielen.

Vele leden, reeds eerder in dit verslag aan het woord, spraken de hoop uit, dat de op grond van deze regeling uit te vaardigen uitvoeringsbepalingen niet zo lang op zich zullen laten wachten als met de uitvoeringsbepalingen ingevolge de Wet op de Geneesmiddelenvoorziening het geval is.

Enige leden informeerden, of de Regering reeds — zij het in grote lijnen — nadere mededelingen kan doen over de vermoedelijke inhoud van de verschillende uit te vaardigen uitvoeringsregelingen. In het bijzonder wilden zij, mede naar aanleiding van de hiermede verband houdende opmerkingen van Minister Veldkamp (zie *Handelingen* Tweede Kamer, dezer zitting, blz. 3695, linkerkolom) in dit verband nog wijzen op de wenselijkheid van een uniforme weergave op de verpakking van het werkzame bestanddeel van het middel. Zij waren hierbij van oordeel, dat de voorschriften ten aanzien van de verpakking niet tot een onnodig duur worden van een en ander zullen mogen leiden (b.v. door het gebruik van kleurendruk).

Sommige leden vroegen eveneens de aandacht voor de verpakking van landbouwgiften e.d. Tot op zekere hoogte week hun inzicht ter zake van dat van de leden vóór hen aan het woord af. Zou, zo vroegen zij, door het invoeren van bepaalde kleuren voor de verpakking de vergiftigingsgraad voor mens en dier niet duidelijker dan tot dusverre kunnen worden aangegeven?

Verder verklaarden de leden, laatstelijk aan het woord, van een voorschrift voor het brengen van ledige fusten naar centrale vernietigingsplaatsen (zie hieromtrent *Handelingen* als voren, blz. 3695, rechterkolom) geen bevredigend resultaat te verwachten. Het begraven daarvan achtten zij intussen in verband met de bodemverontreiniging ontoelaatbaar.

Enige leden daarentegen zagen als het beste middel tot het vernietigen van het lege fust en het verpakkingsmateriaal nog steeds het begraven daarvan. Zij vroegen de Regering bij de uitvoeringsvoorschriften hiermede rekening te houden.

De in de voorlaatste alinea aan het woord zijnde leden drongen er voorts bij de Regering op aan bij het tot stand brengen van de uitvoeringsvoorschriften (b.v. voor wat aangaat de toxicologische lijst, verder de spuittermijnen, alsmede de aanduiding op en de kleur van de etiketten enz.) te streven naar harmonisatie in E.E.G.-verband.

Vele leden memoreerden, dat ingevolge het bepaalde in artikel 7 van het ontwerp de intrekking van een beschikking als bedoeld in artikel 4 slechts kan geschieden, wanneer het middel in kwestie achteraf schadelijke nevenwerkingen blijkt te hebben. In dit verband vestigden deze leden er de aandacht op, dat tal van bestrijdingsmiddelen vrij snel hun werking verliezen, omdat de te bestrijden organismen (insecten, bacteriën) resistent worden. In dat geval wordt het middel dus ondeugdelijk. De hier aan het woord zijnde leden meenden, dat het meer met de ratio van het ontwerp in overeenstemming zou zijn geweest, zo ook bij achteraf gebleken ondeugdelijkheid een intrekking als vorenbedoeld mogelijk zou zijn geweest.

Vervolgens vroegen de leden, laatstelijk aan het woord, of er naar het oordeel van de Regering in het onderhavige ontwerp voldoende waarborgen voor het hanteren van zeer giftige ontsmettings- en zuiveringsmiddelen aanwezig zijn, gelet op de omstandigheid, dat bij een totstandkoming der voorgestelde regeling de wet van 6 mei 1922, *Stb.* 272, tot toepassing van middelen voor ontsmettings- of zuiveringsdoeleinden, wordt ingetrokken (artikel 25).

Enige leden stelden de vraag, of de Regering thans nadere gegevens kan verstrekken over de legitimatiebewijzen, welke noodzakelijk zijn bij aankoop van z.g. doodshoofdmiddelen. Welke bewijzen zullen dit zijn? Hoe zal deze regeling zo eenvoudig mogelijk gehouden worden? (vgl. *Handelingen* als voren, blz. 3695).

Ten slotte vroegen deze leden nog mede naar aanleiding van de ongevalgegevens, verstrekt door Minister Veldkamp (*Handelingen*, blz. 3694, rechterkolom), of ook bekend is, hoeveel niet in loondienst werkzame personen sedert 1954 jaarlijks op enigerlei wijze slachtoffer van bestrijdingsmiddelen zijn geworden.

Enige leden geven nog te kennen, dat niet genoeg de nadruk gelegd kan worden op het belang van het onderwijs en voorlichting inzake het gebruik van bestrijdingsmiddelen en de bewaring ervan door de gebruiker (vgl. *Handelingen*, blz. 3694). Zij vroegen, hoe de gewenste voorlichting in de artsenwereld zou dienen te worden verkregen, nu jaarlijks zoveel geheel nieuwe middelen zullen worden toegelaten.

Vastgesteld 17 april 1962.

ROEBROEK (voorzitter)
THURLINGS
DERKSEN
DE WILDE
TJALMA.